АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН
АЛФОНС ВЪЗСЯДА КОНЯ СВОЙ…

Превод от руски: Радой Ралин, —

chitanka.info

АЛФОНС ВЪЗСЯДА КОНЯ СВОЙ…[0]

Алфонс възсяда коня свой.
„Синьор — кръчмарят дърпа стреме,
послушайте съвета мой,
не тръгвайте в такова време.
Че планина е. Идва нощ.
Нататък пътят става лош.
Поспрете тук. Вечеря има,
камината добре гори.
Почивка е необходима
и конят да се отмори.“
„Аз съм привикнал да пътувам.
Аз денонощно съм на път
и от какво да се страхувам?
Дворяните не се боят!
Ни дяволи, нито апаши
мен няма никога да спрат,
когато ме зове дългът!“
И бързо с коня си запраши
той по пътечка там една,
препуска в тръс, без да се плаши,
към зиналата планина.
Ала от тясната долина
каква му се откри картина?
Навред пустинята мълчи…
Бесилка отстрани стърчи.
Обесените всяват страх.

И ято врани покрай тях
дори не смее да кръжи.
Алфонс спокойно приближи,
видя, висят тук два титана,
два славни брата, атамана.
Висят телата като строг
за всичките крадци урок.
Тях къпал ги е дъжд поройно,
сушило ги е пладне знойно,
пустинен вятър ги люлял
и лешояд ги е кълвал.
И слух посред народа тръгвал,
че нощем, в късни темноти,
от клупа всеки се изтръгвал,
врага си търсел да мъсти.

Алфонсовият кон изцвили,
встрани от тях посока взел,
и ги отмина с всички сили,
понесъл конника си смел.

---

[0] Начало на незавършен замисъл. Някои подробности сближават стихотворението с епизоди от френския роман на Потоцки „Ръкопис, намерен в Сарагоса“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.